

**การเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
ของมหาวิทยาลัยเอกชน เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน
Preparation Atonality for Learning Information Technology to
fit for ASEAN Community a Private University.**

วัฒนา เอกปมิตศิลป์¹,
บำเพ็ญ ไช้บางยาง²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบและจัดลำดับความสำคัญของการเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยเอกชน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา จำนวน 525 คน การเก็บข้อมูลโดยใช้การคำนวณหา ค่าความถี่ จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่าการเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยเอกชน เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในภาพรวม 5 ด้านอยู่ในระดับที่มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88 จำแนกเป็นรายด้านสามารถจัดลำดับได้ดังนี้ 1. ด้านการบริหารจัดการการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก รองลงมา 2. ด้านการศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก รองลงมา 3. ด้านการบริการการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก รองลงมา 4. ด้านการพัฒนาการเรียนรู้อการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก รองลงมา 5. ด้านการสื่อสารและการศึกษาการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมากตามลำดับ

¹ อาจารย์ประจำสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธนบุรี
e-mail: e20npd@hotmail.com

² ครูโรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัยกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย
e-mail: nara_tang@hotmail.com

คำสำคัญ : การเตรียมความพร้อม, เทคโนโลยีสารสนเทศ, มหาวิทยาลัยเอกชน, อาเซียน.

Abstract

This research aims to study and prioritize the preparation technology of private universities. The sample consisted of administrators, faculty and students. Number of 525 people to collect data using the frequency percentage, mean and standard deviation.

The results showed that the preparation technology of private universities. to support the ASEAN Community as a whole and in 5 levels. Mean of 3.92 and a standard deviation of 0.88 by the rank as follows: 1. Leading Managed preparation is very minor. 2. Education. Promote preparedness is very minor. 3. Service preparation is much inferior to the fourth aspect. 4. Development learning readiness is much inferior to 5. Sides Communication and education to prepare at a high level, respectively.

Keywords: Preparation, Information Technology, Private, ASEAN.

บทนำ

ในศตวรรษนี้มีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และนวัตกรรมอย่างรวดเร็ว ในปัจจุบันทรัพยากรสินทางปัญญามีส่วนก่อให้เกิดการปรับตัวทางธุรกิจอย่างรวดเร็ว ประชาคมอาเซียน โดยมีสมาชิกจำนวน 10 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ลาว เวียดนาม สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย ซึ่งจะทำให้มีประชากรรวมกันกว่า 580 ล้านคน เป็นความร่วมมือในระดับภูมิภาคเพื่อผลประโยชน์ทางความมั่นคง เศรษฐกิจการค้า และต่อต้านภัยคุกคามต่างๆ อาเซียนจะรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน (AEC) ภายในปี 2563 (ค.ศ.2020) โดยมีแนวคิดที่อาเซียนจะกลายเป็นเขตผลิตเดี่ยว ตลาดเดี่ยว หรือ Single market and Production base นั้นหมายถึงจะต้องมีการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตได้อย่างเสรี สามารถดำเนินกระบวนการผลิตที่ไหนก็ได้โดยสามารถใช้ทรัพยากรจากต่างประเทศ ทั้งวัตถุดิบและแรงงานมาร่วมในการผลิต มีมาตรฐานสินค้า กฎเกณฑ์กฎระเบียบเดียวกัน อย่างไรก็ตาม การรวมกลุ่มครั้งนี้มุ่งเปิดเสรีสินค้าและบริการ

สำคัญ 11 สาขา (priority sectors) ได้แก่ การท่องเที่ยว การบิน ยานยนต์ ผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งทอ อิเล็กทรอนิกส์ สินค้าเกษตร ประมง เทคโนโลยีสารสนเทศและสุขภาพ ทั้งนี้การเปิดเสรีทางการค้าจะเป็นการยกเว้นภาษีสินค้านำเข้า ให้เหลือ 1% แต่ต้องน้อยกว่า 5% สินค้าอีกประเภทหนึ่งที่เป็นสินค้า Highly Sensitive List ก็เช่นกัน แต่ประเทศจะมีรายการสินค้าที่แตกต่างกัน โดยจะมีการลดภาษีในระดับที่ตกลงกัน (ไทยแพนโซส์เซ็นเตอร์, 2554) การเป็นประชาคมอาเซียนนั้น ทำให้ประเทศไทยได้รับประโยชน์มากมาย เช่น ขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น ต้นทุนในการผลิตและวัตถุดิบมีราคาถูกลง และที่สำคัญแรงงาน เทคโนโลยี และสถานที่ผลิตมีความได้เปรียบมากที่สุด โดยที่ประเทศที่จะได้ประโยชน์ด้านวัตถุดิบและแรงงานที่มีราคาถูกจากประเทศเวียดนาม เมียนมาร์ กัมพูชา และลาว ด้านที่มีความถนัดทางเทคโนโลยีจากประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย และกลุ่มที่มีฐานการผลิตจากประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม (ธนิต โสรัตน์, 2554)

ในการศึกษาความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยเอกชน เพื่อเป็นการรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้น เป็นการศึกษาที่อยู่ในกรอบจำกัดหลายประการ โดยเฉพาะระยะเวลาที่สั้น งบประมาณที่จำกัด ทำให้ด้านเนื้อหาที่มีข้อจำกัดไปด้วย แต่ผู้วิจัยยังคงนำเสนอในรูปแบบของงานวิจัยที่ครบสมบูรณ์ทุกประเด็นที่เป็นบทนำได้นำเสนอความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ ขอบเขตของการศึกษานิยามศัพท์ กรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับตามลำดับดังนี้ ยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้มแข็งทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้ 4 ด้าน คือ การประยุกต์ใช้และพัฒนาเทคโนโลยี การพัฒนาเทคโนโลยี การพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การยกระดับการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร และการบริหารการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มุ่งประสิทธิผล (สำนักพัฒนา นวัตกรรมจัดการศึกษา, 2550, หน้า 46-47) ด้วยการเตรียมความพร้อมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสารสนเทศดังกล่าวในอนาคต

ประเทศไทยให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีสารสนเทศว่าเป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาการศึกษาจึงได้ออก พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545 หน้า

6-7, 26-27, 33, 37-38 ดังมีรายละเอียดดังนี้ ความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ ต่อการศึกษา การบริหารและการจัดการการศึกษาของเอกชนและการจัดการการศึกษา ที่ให้สังคมมีส่วนร่วมตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของ ประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมกับ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2552. หน้า 4-2) ประเทศไทยเป็นสังคมอุดมปัญญา (Smart Thailand) ด้วยไอซีที มีการพัฒนาและใช้ไอซีทีอย่างชาญฉลาดสู่แผนการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2545-2559 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, หน้า 3-4, 11) ด้วยแผนยุทธศาสตร์เพื่อปฏิรูปการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจ และสังคมที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม มุ่งเน้นการระดมสรรพกำลังจาก ทุกภาคส่วนของสังคม สร้างความสำเร็จจากความร่วมมือนำแผนการศึกษาสู่การปฏิบัติ ในทุกระดับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของกระทรวง ศึกษาธิการ พ.ศ. 2550-2554

การปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีความมุ่งหมายที่จะจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดีมีความสามารถและอยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชนซึ่งดำเนินงานภายใต้กฎหมายการศึกษาของชาติ และนับเป็น ส่วนหนึ่งของกระบวนการ ศึกษาของประเทศมาช้านานมีบทบาทสำคัญช่วยในการแบ่งเบาในการรับผิดชอบของ ภาครัฐตลอดมาอย่างต่อเนื่อง (สวัสดิ์ อุดมโกชน, 2541, หน้า 3) มีอาจที่จะปฏิเสธกระแส การเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาได้ ตรงกันข้ามกลับต้องตระหนักไว้เสมอว่าการเปลี่ยนแปลง เป็นเรื่องที่สำคัญ.

มหาวิทยาลัยเอกชน 7 สถาบันนั้นต้องมีการพัฒนาจุดแข็งให้เพิ่มประสิทธิภาพ ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีบทบาทภารกิจในการพัฒนาคนและสังคม เพื่อเป็นบุคลากร และสังคมแห่งการเรียนรู้โดยตรง ให้มหาวิทยาลัยเอกชนตระหนักถึงความจำเป็นของการ มีส่วนร่วมในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ประโยชน์ในการส่งเสริม สนับสนุนการ จัดการศึกษาให้กับประชากรของชาติ จากเหตุผลดังกล่าวนี้เองที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา การเตรียมความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยเอกชน 7 สถาบัน

เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ที่จะเกิดขึ้นในปี 2558 ที่จะมาถึงในอนาคตอันใกล้นี้ ซึ่งผู้วิจัยมองว่านักศึกษา บุคลากร และผู้บริหาร ทางด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชน นั้นเป็นกำลังหลักที่สำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบและจัดลำดับการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเอกชน ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

แนวคิดและทฤษฎี

การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 นั้น มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้อาเซียนเป็นเสาหลักทางด้านเศรษฐกิจ ในการพัฒนาให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีความมั่นคง มั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้ โดยมุ่งให้เกิดการไหลเวียนอย่างเสรีของสินค้า การบริการการลงทุน เงินทุน การพัฒนาทางเศรษฐกิจ การลดปัญหาความยากจน และความเหลื่อมล้ำทางสังคมภายในปี พ.ศ. 2563 เพราะฉะนั้นจำเป็นต้องจัดตั้งให้อาเซียนเป็นตลาดเดียว และเป็นฐานการผลิต ในการริเริ่มกลไกและมาตรการใหม่ๆ ในการปฏิบัติตามข้อริเริ่มทางเศรษฐกิจที่มีอยู่แล้ว เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน คือ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม สำหรับการลดช่องว่างของระดับการพัฒนาและช่วยให้ประเทศเหล่านั้น เข้าร่วมในกระบวนการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน พร้อมทั้งส่งเสริมความร่วมมือ ในนโยบายด้านการเงินและเศรษฐกิจมหภาค ตลาดการเงิน และตลาดเงินทุน การประกันภัย และภาษีอากร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการคมนาคม ครอบคลุมความร่วมมือด้านการเกษตร พลังงาน การท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการยกระดับการศึกษาและการพัฒนาฝีมือ ทั้งนี้ผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบให้เร่งรัดการรวมกลุ่มสินค้าและบริการสำคัญ จำนวน 11 สาขา ให้เป็นสาขานำร่อง ได้แก่ สินค้าเกษตร สินค้าประมง ผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งทอ ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีสารสนเทศ (e-ASEAN) การบริหารด้านสุขภาพ การท่องเที่ยวและการขนส่งทางอากาศ

นอกจากนั้นตามปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียน ฉบับที่ 2 (Bali Concord II) ซึ่งเป็นผลมาจากการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 9 เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2547 ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ได้กำหนดให้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (Mutual recognition Arrangements: MRAs) ด้านคุณสมบัติสาขาวิชาชีพหลัก เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพหรือแรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรี การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีดังกล่าวเป็นการเคลื่อนย้ายเฉพาะแรงงานฝีมือ และต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (MRAs) ของอาเซียน การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีจะเริ่มในปี ค.ศ. 2015 ปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนได้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (MRAs) ใน 7 สาขาวิชาด้วยกันคือ วิศวกรรม พยาบาล สถาปัตยกรรม การสำรวจ แพทย์ และนักบัญชี ส่วนสาขาอื่นๆ ยังอยู่ระหว่างการพิจารณา ทั้งนี้ผู้ที่เคลื่อนย้ายไปทำงานในประเทศอื่น (ในกลุ่มอาเซียน) ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่อาเซียนกำหนด ฉะนั้นตลาดแรงงานในประเทศสมาชิกอาเซียนจึงได้รับผลกระทบทั้งในด้านบวกและด้านลบ โดยด้านบวกคือทำให้ตลาดแรงงานใหญ่ขึ้น ทำให้แรงงานในแต่ละประเทศมีโอกาสได้งานทำมากขึ้น ส่วนด้านลบคือมีการแข่งขันระหว่างแรงงานในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนมากขึ้น ทั้งนี้ผลกระทบดังกล่าวจะเป็นด้านบวกหรือด้านลบมากกว่านั้นขึ้นอยู่กับความพร้อมของแรงงานในแต่ละประเทศ

"ประชาคมอาเซียนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของอาเซียน เราต้องทำให้แน่ใจว่า พวกเขามีช่องทางเท่าเทียมกันในการเข้าถึงโอกาสในการพัฒนาบุคคล และเราควรดำเนินการดังกล่าวโดยการส่งเสริมและลงทุนในด้านการศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างศักยภาพในด้านอื่น นี่คือนสิ่งที่เราเรียกว่า การลงทุนระยะยาวเพื่ออนาคตของประชาคม ซึ่งจะช่วยให้กระบวนการสร้างประชาคมอาเซียนที่ยั่งยืนต่อไป" (ปาฐกถา วรงค์เสชา, 2553)

เป็นที่ทราบกันดีว่าการศึกษากับประชาคมอาเซียนนั้นมีความสำคัญ แต่สำหรับประเทศไทยแล้วยังขาดการเตรียมพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังที่ รศ.ดร.ไชยา ยิ้มวิไล กรรมการประชาสัมพันธ์แห่งชาติ กล่าวในงาน "ร่วมสร้างคนรุ่นใหม่ ร่วมใจสู่อาเซียน" ว่า "คนไทยถูกจัดให้อยู่อันดับที่โหล่ ในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน"และในขณะเดียวกัน นายชัยวัฒน์ เชิดบำรุง ประธานสภาเด็กและเยาวชนแห่ง

ประเทศไทย ได้กล่าวถึงความคาดหวังของเด็กและเยาวชนต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยพูดถึงสื่อว่าควรให้ความสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียนเพื่อให้ถึงเด็กและเยาวชนในทุกกระดับมากขึ้น (ศูนย์ข่าวการศึกษาไทย, 2555)

แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาการศึกษานั้นจะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายของสังคม โดยเฉพาะสื่อมวลชนซึ่งถือเป็นผู้ให้ข้อมูลข่าวสาร (Information) และสื่อยังมีบทบาทสำคัญต่อการศึกษา เช่น การกระตุ้น ย้ำเตือน หรือผลักดันให้คนเห็นความสำคัญของการศึกษามากขึ้น

หนังสือพิมพ์ เป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่สามารถโน้มน้าวใจ ทำให้คนตระหนัก (Aware) ต่อประเด็น (Issue) หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ดังนั้นหนังสือพิมพ์จึงมีคุณสมบัติที่สามารถเสนอเรื่องราวได้อย่างต่อเนื่อง และให้รายละเอียดได้มากกว่าสื่อประเภทอื่นๆ (บุญเลิศ ศุภติกลอ้งในนิดา, 2545) และนอกจากนี้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่มีบทบาทต่อสังคมอย่างมากในปัจจุบัน และหนังสือพิมพ์จะนำเสนอเนื้อหาข่าวสารข้อมูลต่างๆ ได้รอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวการเมือง เศรษฐกิจ สังคมหรือแม้กระทั่งการศึกษาทำให้ประชาชนมีความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นเรื่องราวจากการสำรวจพบว่า หนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่เข้าถึงสายตาประชาชนทุกระดับการศึกษาและผู้อ่านหลายวัยมากที่สุด (กาญจนา แก้วเทพ, 2541)

จะเห็นได้ว่า สื่อโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ มีบทบาทสำคัญในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างการตระหนักรู้แต่ปัจจุบันพบว่า มีเพียงสื่อเท่านั้นที่นำเสนอข่าวสารด้านนี้ อย่างสม่ำเสมอ โดย ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ เลขาธิการสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรให้ความสำคัญกับการนำเสนอแง่มุมต่างๆ ที่เอื้อประโยชน์ให้ผู้เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นนักลงทุน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป (พริษฐ์ เอี่ยมพงษ์ไพบูลย์, 2555) [10]

การวิจัยเรื่องความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโทสาขาเทคโนโลยีการศึกษาที่เรียนวิชาเทคนิคและกระบวนการฝึกอบรมโดยวิธีการเรียนรู้แบบผสมผสานกับการเรียนในชั้นเรียนปกติโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนิสิตปริญญาโทสาขาเทคโนโลยีการศึกษาที่เรียนวิชาเทคนิคและกระบวนการฝึกอบรมโดยวิธีเรียนแบบผสมผสาน

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทคนิคและกระบวนการฝึกอบรบระหว่างผู้เรียนที่เรียนในชั้นเรียนปกติกับเรียนโดยวิธีผสมผสานเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทคนิคและกระบวนการฝึกอบรบระหว่างผู้เรียนที่มีทักษะการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงกับผู้เรียนที่มีทักษะการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองต่ำและเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีการศึกษาที่เรียนวิชาเทคนิคและกระบวนการฝึกอบรบโดยวิธีเรียนแบบผสมผสาน

ระบบการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการเรียนการสอนอย่างแพร่หลาย โดยระบบการจัดการเรียนการสอนที่ได้รับการกล่าวถึงในปัจจุบันอย่างกว้างขวางคือ e-Learning ถึงแม้ว่า e-Learning จะมีข้อดีในหลายประการแต่การจัดการศึกษาในรูปแบบของ e-Learning เต็มรูปแบบในปัจจุบันยังไม่ได้รับความนิยมแพร่หลายเนื่องจากติดในเงื่อนไขสำคัญในหลายประการทำให้เกิดการแสวงหารูปแบบของการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมขึ้น รูปแบบการเรียนการสอนที่กล่าวถึงนั้นเรียกว่า Blended Learning : BL สารโฆ โศภีรักษ์, 2550

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา ประกอบด้วย

1. หลักการและทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษา

1.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ได้มาจาก 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มพฤติกรรมและกลุ่มความรู้

1.2 ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล ขึ้นอยู่กับสภาพสังคมและวัฒนธรรม

ทำให้มีพฤติกรรมที่ออกมาแตกต่างกัน

1.3 ทฤษฎีการพัฒนาการ ประกอบด้วย ทฤษฎีของเปียเจท์ บรูเนอร์ อีริคสัน

กีเซล

2. ทฤษฎีการสื่อสาร รศ.ดร.สารโฆ โศภี ได้กล่าวว่า การสื่อสาร (Communication)

คือกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารระหว่างบุคคลต่อบุคคลหรือบุคคลต่อกลุ่ม โดยใช้สัญลักษณ์ สัญญาณ หรือพฤติกรรมที่เข้าใจกัน ซึ่งประกอบด้วย ผู้ส่งสาร ข้อมูล ข่าวสาร สื่อ และผู้รับสื่อ

3. ทฤษฎีระบบ จัดเป็นสาขาวิชาเกิดขึ้นช่วงปลายทศวรรษที่ 20 ทฤษฎีระบบ

เป็นสาขาวิชาที่พัฒนาขึ้นโดยอาศัยแนวความคิดหลายสาขา โดยทำแนวคิดจากหลายสาขาวิชามาประยุกต์ผสมผสานสร้างเป็นทฤษฎีระบบขึ้นมา

4. ทฤษฎีการเผยแพร่ กฤษมันท์ วัฒนาณรงค์ (2550: หน้า 32-41) กล่าวว่า ทฤษฎีการเผยแพร่นั้น เกิดจากการผสมผสานทฤษฎีหลักการและความรู้ความจริงจากหลายสาขาวิชาที่มีศาสตร์เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ แต่ละศาสตร์ก็จะมีส่วนประกอบเฉพาะในส่วนที่เป็นนวัตกรรมของศาสตร์นั้นๆ ผลจากการรวบรวมกระบวนการวิธีการและทฤษฎีการเผยแพร่ของศาสตร์ต่างๆ นำไปสู่การสร้างทฤษฎีการเผยแพร่ขึ้น

การประยุกต์ทฤษฎีมาใช้ในนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

การจัดการเรียนการสอนปัจจุบันได้นำทฤษฎีและหลักการแนวคิดทางเทคโนโลยีการศึกษาในทัศนะต่างๆ มาใช้ร่วมกันอย่างผสมผสานเพื่อก่อให้เกิดคุณภาพของการสอน เทคโนโลยีทางการศึกษาการใช้วัสดุอุปกรณ์เข้าช่วยในการจัดการเรียนการสอนได้มีบทบาทอย่างมากในการประยุกต์ใช้ทฤษฎีเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการสอน ให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ทำให้เกิดสภาพการณ์ที่มั่นใจได้ว่าจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ตามจุดประสงค์ของบทเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ 4 ประการ คือ

1. ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างแข็งขัน ด้วยความพึงพอใจและเต็มใจที่จะเรียนรู้
2. ให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับอย่างฉับพลัน ช่วยกระตุ้นผู้เรียนต้องการจะเรียนรู้ต่อไป
3. ให้ผู้เรียนได้รับการเสริมแรงด้วยการให้ประสบการณ์แห่งความสำเร็จเรียนรู้ด้วยความพอใจ
4. ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เป็นขั้นตอนทีละน้อย ไม่เกิดความคับข้องใจ เรียนด้วยความสนใจ พอใจ และไม่เบื่อหน่าย

จากหลักการและแนวคิดข้างต้นจะเห็นว่าการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน การจัดทำแผนภาพแผนภูมิหาวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนซึ่งไม่เคยใช้มาก่อนเป็นนวัตกรรมทางการศึกษา การจัดทำให้มีการสร้างจัดหาวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนการจัดให้ครูทำบันทึกการสอนตามลำดับขั้นตอนการสอนของกิจกรรมการเรียน

การสอนซึ่งครูไม่เคยทำการบันทึกมาก่อนเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยสร้างบทเรียนสำเร็จรูปใช้ในการเรียนการสอนอย่างนี้เป็นการใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาข้อเสนอแนะดำเนินการจัดทำบทเรียนสำเร็จรูป และบทเรียนโปรแกรม เพื่อใช้ในการเรียนการสอน

ประเภทการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) เป็นการวิจัยที่ให้ความสำคัญกับการจัดการในเรื่องตัวเลข มีตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยหลายตัวแบบรวบรวม ข้อมูลที่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นศึกษาความพร้อมด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน จำนวน 7 สถาบันการศึกษาซึ่งเป็นเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ แบบแผนการวิจัย

งานวิจัยเรื่องนี้ เป็นการวิจัยประเภทพรรณนา (Descriptive Research) คือ การอธิบายถึงปัญหาทางด้านความพร้อมการเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ของมหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนมีความสำคัญเป็นอย่างไร เป็นการศึกษาปัญหาต่างๆ ตามความเป็นจริง มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ และจัดลำดับการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเอกชน ด้านการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศของมหาวิทยาลัยเอกชน

ประชากร

ประชากรที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยเอกชน ซึ่งมีระยะเวลาปี พ.ศ. ในการเปิดการเรียนการสอนที่ใกล้เคียงกัน และมีจำนวนนักศึกษาที่ใกล้เคียงกัน มีขนาดของมหาวิทยาลัยจัดอยู่ในขนาดเล็ก จำนวน นักศึกษาไม่เกิน 50,000 คน

การสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ในด้านประชากรที่ศึกษาครั้งนี้ คือ มหาวิทยาลัยเอกชน ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ประกอบด้วยมหาวิทยาลัยเอกชนที่ทำความร่วมมือกันระหว่างสถาบัน 7 สถาบันได้แก่ มหาวิทยาลัยธนบุรี วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ วิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วิทยาลัยราชพฤกษ์ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง โดยมีวิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 525 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ศึกษาได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quota Sampling) เป็นการรวบรวมข้อมูลโดยลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่เลือกเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาดังนี้

ตาราง 3.1 กลุ่มตัวอย่างที่เลือกใช้

ลำดับที่	มหาวิทยาลัย	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
1	มหาวิทยาลัยธนบุรี	5	20	50
2	วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก	5	20	50
3	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ	5	20	50
4	วิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ	5	20	50
5	วิทยาลัยราชพฤกษ์	5	20	50
6	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น	5	20	50
7	วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง	5	20	50
	รวม	525		

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาเอกชนเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนนั้นเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีรายละเอียดดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาเอกชน เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนนั้น โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความรู้ทั่วไปทางด้านประชาคมอาเซียน

ตอนที่ 3 ความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามในเรื่องการวิจัยการศึกษา การเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยเอกชน เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน โดยหาค่าความถี่ จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 4.1 การวิเคราะห์ความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ข้อคำถาม	สถาบันอุดมศึกษาเอกชน		
	\bar{X}	S.D.	ลำดับ
1. ด้านการพัฒนาการเรียนรู้	3.84	0.63	4
2. ด้านการบริหารจัดการ	4.11	1.11	1
3. ด้านการบริการ	3.91	0.84	3
4. ด้านการศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน	3.94	0.76	2
5. ด้านการสื่อสารและศึกษา	3.80	1.10	5
ในภาพรวม	3.92	0.88	

จากการวิจัยพบว่า การศึกษาการเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$ และ S.D. = 0.88) ด้านแรกการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 4.11$ และ S.D. = 1.11) รองลงมาด้านที่สองการศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน ($\bar{X} = 3.93$ และ S.D. = 0.76) รองลงมาด้านที่สามการบริการ ($\bar{X} = 3.91$ และ S.D. = 0.84) รองลงมาด้านที่สี่การพัฒนาการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.84$ และ S.D. = 0.63) และท้ายสุดด้านที่ห้าสื่อสารและศึกษา ($\bar{X} = 3.80$ และ S.D. = 1.10) ตามลำดับ

ตาราง 4.2 การวิเคราะห์แนวโน้มในด้านการเตรียมพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ชื่อคำถาม	ว.ราชพฤกษ์		ว.เชอร์ชี่ส บางกอก		ม.ธนบุรี		ม.นอร์ท กรุงเทพฯ		ว.กรุงเทพ สุวรรณภูมิ		ม.ฟาร์อีส เทอร์น		ว.อินเตอร์เท คล่าปาง	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1.ด้านการพัฒนาการเรียนรู้	3.92	0.41	3.90	0.20	4.45	0.47	4.03	0.63	3.70	0.69	4.32	0.43	3.87	0.52
2.ด้านการบริหารจัดการ	4.32	1.33	4.05	1.13	3.61	0.51	4.20	0.87	3.79	0.78	4.60	0.25	3.94	0.46
3.ด้านการบริการ	4.02	0.60	4.11	0.57	4.70	0.56	4.38	0.70	3.53	0.91	4.62	0.43	3.88	0.75
4.ด้านการศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน	4.08	0.59	4.01	0.51	4.67	0.54	4.04	1.05	3.52	0.72	4.77	0.38	3.72	0.73
5.ด้านการสื่อสารและศึกษา	3.29	0.88	3.80	0.78	4.27	0.62	3.75	1.02	3.01	0.96	4.05	1.18	3.62	0.59

ผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า สามารถเปรียบเทียบและจัดลำดับความสำคัญได้ดังนี้ การเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเอกชน โดยวิทยาลัยราชพฤกษ์ มีการเตรียมความพร้อมในด้านพัฒนาการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$ และ S.D. = 0.41) ด้านการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$ และ S.D. = 1.33) ด้านบริการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$ และ S.D. = 0.60) ด้านการศึกษาส่งเสริม สนับสนุนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$ และ S.D. = 0.59) ด้านการสื่อสารและศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.29$ และ S.D. = 0.88) ตามลำดับ

จากการวิจัยพบว่า สามารถเปรียบเทียบและจัดลำดับความสำคัญได้ดังนี้ การเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเอกชน โดยวิทยาลัย เซาร์อีสท์บางกอก มีการเตรียมความพร้อมในด้านพัฒนาการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$ และ $S.D. = 0.20$) ด้านการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$ และ $S.D. = 1.13$) ด้านบริการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$ และ $S.D. = 0.57$) ด้านการศึกษาส่งเสริม สนับสนุนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$ และ $S.D. = 0.51$) ด้านการสื่อสารและศึกษาอยู่ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$ และ $S.D. = 0.78$) ตามลำดับ

จากการวิจัยพบว่า สามารถเปรียบเทียบและจัดลำดับความสำคัญได้ดังนี้ การเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเอกชน โดยมหาวิทยาลัย ธนบุรี มีการเตรียมความพร้อมในด้านพัฒนาการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$ และ $S.D. = 0.47$) ด้านการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$ และ $S.D. = 0.51$) ด้าน บริการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.70$ และ $S.D. = 0.56$) ด้านการศึกษาส่งเสริม สนับสนุนอยู่ ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.67$ และ $S.D. = 0.54$) ด้านการสื่อสารและศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$ และ $S.D. = 0.62$) ตามลำดับ

จากการวิจัยพบว่า สามารถเปรียบเทียบและจัดลำดับความสำคัญได้ดังนี้ การเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเอกชน โดยมหาวิทยาลัย นอร์ทกรุงเทพ มีการเตรียมความพร้อมในด้านพัฒนาการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$ และ $S.D. = 0.63$) ด้านการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$ และ $S.D. = 0.87$) ด้านบริการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$ และ $S.D. = 0.70$) ด้านการศึกษาส่งเสริม สนับสนุน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$ และ $S.D. = 1.05$) ด้านการสื่อสารและศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$ และ $S.D. = 1.02$) ตามลำดับ

จากการวิจัยพบว่า สามารถเปรียบเทียบและจัดลำดับความสำคัญได้ดังนี้ การเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเอกชน โดยวิทยาลัย กรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ มีการเตรียมความพร้อมในด้านพัฒนาการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$ และ $S.D. = 0.69$) ด้านการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$ และ $S.D. = 0.87$) ด้านบริการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$ และ $S.D. = 0.91$) ด้านการศึกษาส่งเสริม สนับสนุนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$ และ $S.D. = 0.72$) ด้านการสื่อสารและศึกษาอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 3.01$ และ $S.D. = 0.96$) ตามลำดับ

จากการวิจัยพบว่า สามารถเปรียบเทียบและจัดลำดับความสำคัญได้ดังนี้ การเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเอกชน โดยมหาวิทยาลัย ฟาร์อีสเทอร์น มีการเตรียมความพร้อมในด้านพัฒนาการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$ และ S.D. = 0.43) ด้านการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.60$ และ S.D. = 0.25) ด้านบริการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.62$ และ S.D. = 0.43) ด้านการศึกษาส่งเสริมสนับสนุน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.77$ และ S.D. = 0.38) ด้านการสื่อสารและศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$ และ S.D. = 1.18) ตามลำดับ

จากการวิจัยพบว่า สามารถเปรียบเทียบและจัดลำดับความสำคัญได้ดังนี้ การเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเอกชน โดยวิทยาลัย อินเทอร์เน็ตลำปาง มีการเตรียมความพร้อมในด้านพัฒนาการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$ และ S.D. = 0.52) ด้านการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$ และ S.D. = 0.46) ด้านบริการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$ และ S.D. = 0.75) ด้านการศึกษาส่งเสริม สนับสนุนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$ และ S.D. = 0.73) ด้านการสื่อสารและศึกษาอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$ และ S.D. = 0.59) ตามลำดับ

สรุปผล

การวิจัย การเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัย เอกชน เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน มีข้อค้นพบดังต่อไปนี้คือ

1. สามารถเปรียบเทียบและจัดลำดับการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัย เอกชน ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความแตกต่างกัน คือเรียงจากลำดับที่มีความ สำคัญที่สุดจนไปถึงความสำคัญต่อที่สุดดังนี้

1.1 ด้านการบริหารจัดการเพื่อการเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ของมหาวิทยาลัยเอกชนมีความแตกต่างกัน ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน เพื่อการเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยี สารสนเทศของมหาวิทยาลัยเอกชนมีความแตกต่างกัน ความพึงพอใจอยู่ในระดับมา

1.3 ด้านการบริการเพื่อการเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของ มหาวิทยาลัยเอกชนมีความแตกต่างกัน ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการพัฒนาการเรียนรู้ เพื่อการเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยเอกชน มีความแตกต่างกัน ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านการสื่อสารและศึกษา เพื่อการเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยเอกชน มีความแตกต่างกัน ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

การอภิปราย

จากผลการวิจัย การศึกษาการเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งเพื่อนำไปประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชน ในการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการของมหาวิทยาลัยเอกชน ผลการวิจัยโดยภาพรวมการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเอกชน 7 สถาบันนั้นการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก สามารถเปรียบเทียบแยกเป็นรายด้านดังนี้ ด้านแรกควรมีการเตรียมความพร้อมในด้านการบริหารจัดการให้มีแบบแผนและเป็นระบบระเบียบ ด้านที่สองควรเตรียมความพร้อมในด้านการศึกษา ส่งเสริมสนับสนุน ให้มีการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มากขึ้น ด้านที่สามควรเตรียมความพร้อมในด้านการบริการ ให้มีการเน้นเรื่องการสร้างบรรณาคติให้เป็นกันเองมีมิติไม่ตรี ด้านที่สี่ควรเตรียมความพร้อมในด้านการพัฒนาการเรียนรู้ ให้มีการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆ ที่สร้างสรรค์ความรู้ ด้านที่ห้าควรเตรียมความพร้อมในด้านการสื่อสารและศึกษาให้มีการศึกษาในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ที่เกิดขึ้น ซึ่งทั้งหมดมีผลในการพัฒนาคุณภาพในการเตรียมความพร้อมในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยเอกชน เป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจและสามารถนำไปใช้ในการวางแผนในการพัฒนางานทางวิชาการ และการบริหารของมหาวิทยาลัยเอกชน นี้เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนปี 2558 อนาคตอันใกล้นี้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยพบว่า การเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยเอกชน เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน 2558 ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาควรตระหนักในเรื่องการวางแผนในการขับเคลื่อนเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการ

เข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในด้านต่างๆ รวมถึงการตั้งเป้าหมายอย่างชัดเจนเพราะบางกรณีมีความคิดเห็นจากผู้ตอบแบบสอบถามว่าการประชาสัมพันธ์ก็มีส่วนที่สำคัญในเรื่องการให้ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เพราะในสถานภาพปัจจุบันนี้ยังไม่มีข้อมูลที่แน่ชัดและชัดเจนในเรื่องความรู้พื้นฐานของเรื่องอาเซียน รวมถึงในเรื่องด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีบทความที่สำคัญ ยังคงไม่เข้าใจในเรื่องอาเซียนอาเซียนและเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- [1] ไทยแฟรนไชส์เซ็นเตอร์. (2554). "สรุปผลการสัมมนาพัฒนาธุรกิจบริการก้าวสู่ตลาด AEC". สืบค้นเมื่อ 12 ธันวาคม 2554 จาก http://www.thaifranchiscenter.com/download_file/index.php?group=101
- [2] ธนิต โสรัตน์. (2554). สืบค้นเมื่อ 7 ธันวาคม 2554 จาก <http://www.tanitsorat.com/file/25.TNT09.ppt> <http://www.mamagement.co.th/mutualfund/ViewNews.aspx?NewsID=9550000074740>.
- [3] สำนักพัฒนา นวัตกรรมจัดการศึกษา. (2550). สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2554 จาก <http://www.inno.obec.go.th/mail/>
- [4] กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมกับกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2552). แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย. กรุงเทพฯ:
- [5] สวัสดิ์ อุดมโกชน. (2541). แนวทางการประเมินตนเองของโรงเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- [6] ----- . (2555). "บูรณาการการค้าขับเคลื่อนรัฐบาลนำพาการค้าไทยสู่ AEC". สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2555 จาก http://www2.moc.go.th/ewt_news.php?Nid=6215.
- [7] บุญเลิศ ศุภดิลก. 2520. ศัพท์สื่อมวลชนทั่วไป. ในศัพท์านุกรมสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [8] ฟาฏีนา วงศ์เสขา. (2553). กลไกขับเคลื่อนการศึกษา ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน. สืบค้นเมื่อ 18 มิถุนายน 2555. จาก <http://social.obec.go.th/node/81>.

- [9] กาญจนา แก้วเทพ. (2541). วิเคราะห์สื่อ: แนวคิดและการเทคนิค คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- [10] พิรัชต์ เอี่ยมพงษ์ไพบุลย์. (2555). ปลุก "คนไทย" ตื่นจากภวังค์ชุดทอง "ประชาคมอาเซียน". สืบค้นเมื่อ 24 กรกฎาคม 2555. จาก <http://www.dailynews.co.th>.
- [11] สาโรจน์ ไศภีรักษ์. (2550). ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดเห็นของนิสิตปริญญาโทสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศการศึกษาที่เรียนรายวิชาเทคนิคและกระบวนการฝึกอบรมโดยวิธีการเรียนรู้แบบผสมผสานกับผสมกับการเรียนในชั้นเรียนปกติ. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [12] กฤษมันท์ วัฒนารงค์. (2550: หน้า 32-41) กล่าวว่า ทฤษฎีการเผยแพร่ นั้น เกิดจากการผสมผสานทฤษฎีหลักการและความรู้ความจริงจากหลายสาขาวิชาที่มีศาสตร์เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่